

ЧЕСТНО И ВДЪХНОВЕНО ИЗКУСТВО

Забележителната концертна вечер на пловдивските симфонични под ръководството на Добрин Петков развълнува публиката. Едно честно и вдъхновено изкуство спечели сърцата на непредубедените слушатели в полза както на изпълнителите, така и на авторите. Задачата не беше лесна: ново българско произведение трябваше да получи първия си успех, друга крупна творба от нашата симфонична литература трябваше да предизвика утвърждаващата оценка на обичайната и добре ориентиращата се в проблемите на съвременното музикално творчество русенска публика. Пловдивските симфонични разрешиха тези задачи с пълен успех. Амбицията да проправят път на творбите на българските композитори се изрази в едно съвършено техническо овладяване на нелесната фактура на партитуриите, разгърна се в сърцата съпреживяване на авторите чувства и идеи. Пловдивските симфонични послужиха за пример на честно отношение към отговорните задължения — с еднак

ва грижа и артистична убеденост да представят три различни по стил творби, да помогнат на публиката сама да определи отношението си към техните художествени достойнства.

Увертюрата „Септември 1923“ от Васил Казанджиев неколкратно е прозвучала на русенския концертен подиум. Чухме я сега и в интерпретация на Добрин Петков. Тази творба, макар и не най-характерна за творческия почерк на автора, отново се наложи със силата на своето драматично въздействие. Вярно почувствуваният идеен заряд на темата е вдъхновил композитора да създаде произведение, близко по своя музикален език до широката слушателска маса, като си е послужил майсторски със свежи изразни средства на традиционното съвременно музикално мислене. Покъртителното със своята трагика въведение довежда музикалната идея до широко разгърнати драматични сблъсъци, контрастирани с прочувствени лирични теми — до оптимистичното извеждане във фи-

нала на идеята за борбата на нашия народ за свобода.

Концертът за цигулка и оркестър на Марин Големинов се очакваше и бе изслушан с голям интерес. Големинов е автор, който с всяко свое ново произведение показва обновлени на музикалния си език — търси по-близко равнище с нашата съвременност. Този класик в нашето музикално творчество (само преди няколко дни публиката аплодира „Нестинарка“) се представи на Мартенския музикален фестивал е творба, която утвърждава нови страни в стила на автора. Остроумната танцова жанровост, майсторството на лаконичната ритмика и интонационна релшика — така типични за Големинов, характеризират отново третата част на концерта. Докато първата е изградена с помощта на по-широки, интонационно по-окриленни мисли. Симфонизмът на първата част, поне така ни се струва от първо слушане, е лишен от големиновски реминисценции и безпрепятствено се разгръща в по-широки художе-

ствени обобщения и звукови платна. Впечатлителна, завладяваща е музикалната си съдържане е втората част. Солиътът Боян Лечев с удивителна прецизност, техническа лекота и с артистична всеотдайност сътрудничеса на доста отговорната партия на оркестъра, изработена и прозвучала на ниво, достойно за таланта и творческия авторитет на композитора.

Симфония № 1 от Лазар Николов е писана през 1953 г. Изпълнявана е досега два-три пъти. Пловдивските симфонични и Добрин Петков я свирят за втори път. Русенци я чуват за първи път. Нека възторгът, който предизвика миналата вечер тази велика музика, бъде окончателен етап в дългогодишното и чакане да заеме своето място сред утвърдените крупни симфонични творби в нашата музикална литература. Симфония № 1 на Лазар Николов заслужава по-широко и обстойно разглеждане на нейните естетически и композиционно-конструктивни ценности. Това е творба с

неотразимо въздействаща вътрешна сила, творба с изключително широко разгърната емоционална амплитуда. Тя се налага също и с яснотата на класическите принципи на драматургическото изграждане, осъществено с майсторски овладяното многообразие на изразните средства на съвременния реалистичен музикален език.

Симфонията на Лазар Николов беше и кулминацията на първата концертна вечер на пловдивските симфонични на Мартенския музикален фестивал и по моему една от неговите върхни точки. Това силно преживяване дължим на Добрин Петков. Нему дължат благодарност и пловдивчани, защото показа в истинската му светлина техния чудесен симфоничен колектив, начело на който стоят отлични солисти. Нему дължат благодарност и всички, които терсят и ценят красотата и значимостта на нашата родна симфонична музика.

Илия ТЕМКОВ